

ירמיהו (פרק יד)

(יט) המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה:
 (כ) ידענו ה' רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך:
 (כא) אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו:
 (כב) היש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא ה' אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה: פ

איכה (פרק ה)

(ז) אבותינו חטאו אינם ואינם אנחנו ואנחנו עונתיהם סבלנו:

(זז) נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו:
 (זח) על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו:
 (יח) על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו: פ
 (יט) אתה ה' לעולם תשב כסאך לדר ודור:
 (כ) למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים:
 (כא) השיבנו ה' אליך ונשוב ונשובה חדש ימינו כקדם:
 (כב) כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

יחזקאל (פרק יח)

(א) ויהי דבר ה' אלי לאמר:
 (ב) מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה:
 (ג) חי אני נאם אדני ה' אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל:
 (ד) הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות: ס

ירמיהו (פרק לא)

(כח) בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה:
 (כט) כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקהינה שניו: ס

בראשית (פרק מט)

(יד) יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים:
 (טו) וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד:

אזן עזרא (שס)

נעה שכמו לסבול כל משא כאשר ישא החמור...